

Så Dansk Folkeparti og hr. Morten Messerschmidt må bestemme sig. Er man i klasse med Lukasjenko, eller ønsker man et internationalt samarbejde, der er baseret på en gensidig respekt for hinanden og på en gensidig respekt for de beslutninger, man træffer i samarbejde?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg antager, at den radikale ordfører ikke har nogen fornemmelse for, hvor meget skade han egentlig gør sin egen sag med det, han står og siger. Men jeg skal forsøge at forklare.

Sagen er jo, at der er et for os at se meget stort problem i at sige, at alle de områder, som hr. Østergaard peger på, er menneskerettighedsområder. For hr. Østergaard er der overhovedet ikke nogen forskel på, om man går ud og slår sine oppositionsledere ihjel, sætter dem i fængsel og i øvrigt nægter folk at stemme til et frit valg, eller om man opretholder en 24-års-regel, der faktisk forhindrer folk i at blive tvangsgift.

For hr. Østergaard er der overhovedet ikke nogen forskel. Det handler om menneskerettigheder, og når det handler om menneskerettigheder, skal politikerne bare holde kaje og i øvrigt rette ind efter, hvad dommerne siger. Den udlægning er jeg fuldstændig uenig i.

Jeg mener, at det bør være sådan, at på de helt fundamentale frihedsområder, ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, demokrati, kønnes ligestilling, er der nogle ukrænkelige grundprincipper, som vi selvfølgelig skal støtte op om i Danmark, i Polen, i Belarus, ja, ikke bare i Europa, men i hele verden. Men hr. Østergaard må da kunne indse, at ved at gøre alt, selv det mindste spørgsmål, vandforsyningen i Østeuropa, sprogproblemer i det belgiske sundhedsvæsen, til Europarådsspørgsmål devaluerer han i virkeligheden vigtigheden af menneskerettighederne.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Men det, det handler om her, er jo, at vi har en institution, der kæmper for menneskerettigheder. Den kan vi bruge til bl.a. at kritisere folkemordet i Tjetjenien. Der har vi tit set, at russerne går ud og siger: Det har ikke noget at gøre med menneskerettigheder, det er terrorbekæmpelse, det skal I blande jer uden om så meget som overhovedet muligt.

Hvis vi så samtidig, når der kommer en rapport og en kritik fra ECRI, som der gjorde i 2001 – der er en ny rapport på vej i år, og det tyder på,

at den vil gentage mange af de gamle pointer – bare siger, at problemer med racisme, problemer intolerance, problemer med fremmedhad, bl.a. på grund af den indflydelse, som Dansk Folkeparti har i dansk politik, ikke har noget at gøre med menneskerettigheder, så gør vi præcis det samme som russerne. Så underminerer vi Europarådet, og så forhindrer vi, at vi kan bekæmpe det, der er et decideret folkemord i Tjetjenien, hvor op imod 250.000 mennesker ud af den million tjetjenere, der var, før krigen startede for 10 år siden, er døde.

Jeg spørger hr. Morten Messerschmidt: Hvorfor kan man ikke fra Dansk Folkepartis side lukke lidt op og i det mindste tænke sig lidt om og se på, om der er noget, man gør forkert, så vi ikke skader menneskerettighedssituationen og kampen for bedre menneskerettigheder i resten af Europa?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu har jeg faktisk været valgobservatør i Tjetjenien. Jeg har faktisk forsøgt at tage aktiv del i at få sat fokus på de problemer, der er i Tjetjenien. Jeg ved ikke, om ordføreren har gjort sig den samme ulempe.

Men det, det handler om, er, at de to, der nu har talt, ikke vil acceptere, at der selvfølgelig er en nedre grænse for, hvad man kan kalde menneskerettighedsspørgsmål. Er det et menneskerettighedsspørgsmål, at to fliser på vejen ligger med 5 cm's forskydning, så folk falder over dem, eller er det noget, som byrådet skal tage sig af? For mig at se er det ubetinget noget, som byrådet skal tage sig af, og ikke noget Menneskerettighedsdomstolen skal tage sig af. Hvis vi nu antager, at hr. Rune Lund også er enig i det, er der jo også en grænse for, hvad der er menneskerettighedsspørgsmål, og hvad der er regulære politiske spørgsmål, og så handler det simpelt hen om, hvor man skal sætte den grænse.

Jeg mener faktisk ikke, at det kan kaldes et brud på menneskerettighederne, at vi i Danmark har en 24-års-regel, som i øvrigt er i overensstemmelse med FN's menneskerettighedskonvention, artikel 16, stk. 2, om forbud mod tvangsægteskaber. Det mener jeg faktisk ikke. Det mener jeg er et fuldstændig politisk spørgsmål, og derfor er ECRI et politisk organ, et uvidenskabeligt organ, et usagligt organ, og det er skammeligt for menneskerettighederne, at det er det eneste, som Enhedslisten åbenbart har at hænge sin hat på.